

Anastasia: Zvonki cedar ruski

[Izvodi](#)

“U proljeće 1994. godine iznajmio sam tri riječna broda, kojima sam se uputio na četveromjesečnu ekspediciju po sibirskoj rijeci Ob, od Novosibirska do Saleharda i natrag. Cilj ekspedicije bilo je uspostavljanje ekonomskih odnosa s predjelima Dalekoga Sjevera.

Ekspedicija je nazvana “Trgovačkom karavanom”. Najvećim od brodova bio je putnički brod “Patrice Lumumba”. (U zapadnosibirskom riječnom brodarstvu brodovi su zanimljivih naziva: “Marija Uljanova”, “Patrice Lumumba”, “Mihail Kaljinjin”, kao da drugih povijesnih ličnosti nije bilo). Na velikom brodu “Patrice Lumumba” bio je smješten štab karavane, s izloženim proizvodima što su ih izradili sibirski poduzetnici, s trgovinom.”

“Čovjek u stanju ljubavi zrači. To se zračenje u dijelovima sekunde diže uvis, do planeta što prolaze nad čovjekom i ponovno se vraća na Zemlju i daje život svemu postojećem...

Sunce je jedno od planeta koje nipošto ne odražava sav spektar ovoga zračenja...

Čovjek šalje u Kozmos samo zrake svjetla. I iz Kozmosa se na Zemlju vraća samo blagotvorno zračenje...”

Anastasia Druga knjiga: Zvonki cedar ruski

[Izvodi](#)

“Veliki duhovni učitelji, koje čovječanstvo prepoznaje po njihovim religioznim učenjima, filozofskim i znanstvenim istraživanjima, ne postižu brzinu djelovanja Anastazije na ljudski potencijal. Njihova su se učenja jasno očitovala u stvarnom životu nakon stoljeća i tisućljeća od njihova pojavljivanja.

Mimoilazeći moralne pouke i različite rasprave iz područja duhovnosti, Anastazija je uspjela za svega nekoliko dana i mjeseci, na neki tajanstveni način, neposredno djelovati na osjećaje i izazvati provalu osjećaja, stvaralački zanos, što se pokazao u stvarnim djelima različitih ljudi, koji su se s njom povezali svojim mislima. Mi ih možemo prepoznati kao umjetnička djela, kao nadahnuto uznošenje k svijetlome i k dobrome”.

Anastasia Treća knjiga: Prostranstvo Ljubavi

[Izvodi](#)

“Približili smo se dobro poznatoj čistini. Anastazija je stajala u blizini grmlja na kraju čistine te je progovorila:

- Sjest ćemo tu u tišini pa ga zatim pogledati! On će se sad probuditi, i vidjet ćeš ga!

Na kraju čistine ispružila se na boku pokraj drveta medvjedica. Nisam vidio nikakvo dijete. Postajao sam sve nemirniji, a srce mi je počelo neobično udarati.

- Ta gdje je on? – upitao sam Anastaziju sve uznemireniiji.

- Pogledaj pažljivije! – odgovorila mi je. – Evo, vidi mu se glava i noge ispod medvjede šape! On na njoj spava, u njezinim slabinama gdje mu je mekano i toplo, a ona drži svoju šapu iznad njega i ne stišće ga, nego ga samo nježno pokriva.

Ugledao sam sitno dječje tijelo koje je ležalo ispod gustoga medvjedeg krzna, u slabinama velike zvijeri, ispod njezine malo podignute prednje šape. Medvjedica se ispružila na boku i nije se pomicala. Samo se osvrkala oko sebe i okretala glavu. Kad su se pomaknule sitne noge u gustome krznu, medvjedica je malo podignula šapu. Dječak se budio. Kad je pomaknuo ruku, medvjedica je podignula šapu, a kad je spustio ruku, ona ga je ponovno prikrila. Pomicala je samo šapu i glavu, a tijelo joj je mirovalo...

Anastasia Četvrta knjiga: Stvaranje

[Izvodi](#)

Kad se čovjek, umoran nakon cjelodnevnne žurbe, sprema na počinak i kad prestane osjećati svoje opušteno tijelo, tad skup nevidljivih energija,

njegovo “drugo Ja” počinje napuštati tijelo, i za njega prestaju postojati zemaljske granice,

vrijeme i prostorne udaljenosti. Čovjekova svijest tada može dosegnuti za manje od trena bilo koje područje Svemira. Taj će skup osjećaja obuhvatiti prošle, odnosno buduće događaje, procijeniti ih i usporediti s njima događaje koji se dešavaju sada, ili će se pak prepustiti maštanju. Sve to govori o tome da čovjek ne osjeća samo tijelom beskrajan Svemir. Misao kojom ga je obdario Bog stvara. Samo ljudska misao može stvarati druge svjetove ili mijenjati postojeće. Dešava se da čovjek više u snu ili se nečega boji. To se njegov skup osjećaja, kad je oslobođen zemaljskih briga, počinje bojati nečega što je učinjeno u prošlosti ili što će se desiti u budućnosti. Dešava se da čovjek u snu stvara. Njegova se djela žele polako ili brzo ostvariti u zemaljskoj pojavnosti. Ona mogu poprimiti izopačen oblik ili zračiti skladom, što djelomično ili potpuno zavisi od toga s kolikim je nadahnućem čovjek pristupio stvaranju. Ona će se sva očitovati u trenutku stvaranja onoliko precizno i detaljno koliko će čovjekovo "Božansko Ja" biti potaknuto nadahnućem.

U cijelome Svemiru je stvaranje svojstveno jedino Bogu i čovjeku, sinu Božjemu. Božja misao jest početak svega. Njegovo maštanje je očitovano u živoj materiji. Djelima čovjeka najprije prethodi ljudska misao i maštanje. Svi ljudi na Zemlji imaju jednake mogućnosti stvaranja, no ljudi svoje mogućnosti koriste različito. Čovjek ima potpunu slobodu koja mu je dana. Čovjek je slobodan!...

Anastasia Peta knjiga: Tko smo mi?

[Izvodi](#)

—

—

“U toj tajgi, kojoj se ne vidi kraja, nalazi se nevelika Anastazijina čistina, koju ona ne želi ostaviti, niti je želi zamijeniti čak ni za najraskošniji stan u gradu. Čistina samoostavlja

dojam najobičnije pustare, gdje nema ni kuće, ni kolibe, niti ikakvih uvjeta svojstvenih gradskome načinu života. No

Anastazija će se razveseliti tajgi čim joj se približi. Za moga trećega posjeta Anastazijinoj čistini, zbog nekog mi se razloga pojavio isti osjećaj, koji se znao pojavljivati po povratku kući s napornoga puta.

U našem se svijetu zapravo dešavaju čudne stvari. Čini se da se čovječanstvo već tisućljećima bori za sretan i udoban život svakoga čovjeka, no ispada da sam čovjek, koji se javlja okosnicom društva i živi civiliziranim načinom života u središtu suvremenoga grada, sve češće postaje bespomoćan: dešavaju mu se prometne nezgode, potkradaju ga, stalno je bolestan i ne može živjeti bez lijekova, i stoga što je nezadovoljan, život će završiti samoubojstvom. Upravo se u civiliziranim zemljama s visokim standardom sve više povećava broj samoubojstava.

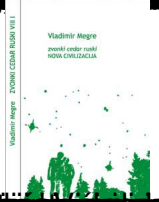
Na televiziji se mogu vidjeti majke iz raznih zemalja svijeta koje govore o tome da nemaju čime hraniti djecu i da obitelji gladuju. Anastazija živi s malenim djetetom u tajgi i čini se da živi u posve drukčijoj civilizaciji. Od našega društva ništa ne traži: ne treba joj ni policija, ni vojska, ni čuvari koji je čuvati. Stječe se dojam da se ni njoj ni djetetu ne može ništa loše dogoditi na toj čistini.

Razvidno je da mi potječemo iz različite civilizacije i Anastazija predlaže da uzmemo ono što je u dvjema civilizacijama najbolje. Tako će se promijeniti način života mnogih ljudi na Zemlji i stvorit će se novo sretno ljudsko društvo. Bit će to novo i neobično društvo. Pa pogledajmo kako će izgledati!..."

Anastasia Šesta knjiga: Knjiga naslijeda

[Izvodi](#)

—

zum.Blaue@Yahoo.com